

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita B. Francisci Xaverii

Torsellini, Orazio

Coloniae Agrippinae, 1610

XIV. Francisci constantia in co[n]sternatione Bonziorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42323

nisi sacerdotij reuerentia obstaret, ceruices eius frangi fuisse iussurum.

CAPVT XIV.

*Francisci constantia in consternatione
BonZiorum.*

HÆc tam insignis ignominia BonZiorum nomini (vt ipsi interpreta-
bantur) iniusta, seditionem eorum matura-
rauit. Itaque ex composito omnium fa-
norum valux in vrbe Regia clausæ; po-
pulus Proceresque sacris prohibiti: iam-
que res prope seditionē etiam plebis ve-
nerat; cum Rex prudenti dissimulatione
& gliscentem BonZiorum consternatio-
nem, & multitudinis motum, facile seda-
uit. Inter hæc Lusitani, quæ populi tu-
multum, quæ BonZiorū iram veriti, stre-
nuè se in portum receperant: auctores-
que fuerant Xauerio, vt ipse quoque tem-
pori cederet, seque impendenti periculo
eximeret. Cæterum ille, Catechumeno-
rum orbitatem causatus, morem eis ge-
rere abnuerat. Itaque Lusitanis Franci-
sci vicem sollicitis, ne talem virum pro-
derent barbaris, placuit Gamam ipsum
in vrbem redire, qui inde eum abstrahe-
ret prius, quàm aliquid acciperet incom-
modi:

*Bungenfis
Regis pru-
dentia.*

modi: ipsos nauim in altum prouectam
 in anchoris habere, quoad Nauarchus
 cum Xauerio remearet. Gama igitur par-
 uo nauigio impigre in urbem reuectus,
 Franciscum in humili tecto reperit apud
 indigenam Catechumenum diuersantē.
 Protinus illi mandata Lusitanorum ex-
 ponit, multis rationibus suadens alternis
 rogansq; vt imminentem eius capiti Bon-
 ziorum procellam vitaret. At ille non so- *Xauerij*
 lum ad pericula interritus, sed etiam mor- *fortitudo*
 tis pro Christo oppetendæ auidus, O for- *animi.*
 tunatum, ait, si cui nostrum contigerit, , ,
 id ipsum subire, quod tantopere exime- , ,
 eis! Equidem sat scio me tam insigni , ,
 decore dignum non esse: ceterum, si in- , ,
 digno Deus indulgeat, non recusē. Pro- , ,
 inde, quod me tam impensè monetis, vt , ,
 fuga salutem consulam, grates ago habeoq; , ,
 amoris vestro; monitis parere nec debeo, , ,
 nec possum. Quæ enim perniciēs accide- , ,
 re potest maior iis, quos modò Christo , ,
 genuimus, quàm desertos à parente iræ , ,
 ac furori obijci Bonziorum? Quid por- , ,
 tò optabilius Bonziis, quàm cedere eorū , ,
 minis, qui argumentis non cessērit, & tur- , ,
 pi fuga partam de ipsis victoriam fœda- , ,
 re, prædam omittere? Ego verò nullo , ,
 modo committam, vt meus timor nefa- , ,
 rios Christi hostium conatus iuuet. Cum , ,

Q 7

his

his quippe nobis res est, quibus nostra fiducia terrorem incutiat, formido confirmet audaciam. Agedum igitur, quoniam quid animo meo fixum ac statutum sit, non ignoras: reuertere ad socios, tuum reditum præstolantes. Video, quid tu illorum mercimoniis debeas: sed idem sentio quantum egomet debeam tam benigno ac misericordi Deo, qui pro meo cæterorumque mortalium salute mortem

Nauarcho auctore Lusitaniam cum Xauerio periculum subeunt. occubuit, *mortem autem crucis.* Hæc, manantibus lacrymis, tantum verborum vi animique sensu dixit, ut Gama, nihil contra hiscere ausus, attonito similis ad nauim reuertetur. Igitur, cum Lusitanis quid actum foret renunciasset, adiecit: Debere se, ex pacto, illorum merces ad Cantonem Sinarum portum deuehere: proinde onerariam eis permittere ad suum arbitrium vsuris. Certum sibi ac fixum esse redire in urbem, ea mente, ut vel tegeter Xauerium, vel cum eo caderet. Permoitios Lusitanorum animos egregia Nauarcho fides. Itaque, collaudata eius consilio, certatim ipsi quoque semet in gloriosi periculi societatem offerunt. mox, obuersa prora, portum repetunt, rei exitum expectaturi. Is nuncius simul Xauerium catechumenosque erexit, simul afflixit fregitque Bonzios, hominum genus ut aduersus

Bonzij audaces ad-

uersus timidos audax, sic aduersus audaces timidum.

uersus timidos, timidi aduersus audaces.

CAPVT XV.

Noua de Principe Bonziorum victoria.

BONZII ergo ab aperta vi ad suas artes versi, coeunt frequentes ad Regē. Instant, vt intermissum Ficarondoni cum Francisco de religione certamen exemplo integrari iubeat. Ægre id scilicet Rex, sed tamen certis conditionibus concessit. Vt sine clamoribus & iracundia res gereretur. Vt ad res controuersas dijudicandas certi arbitri ex alio genere quàm Bonziorum constituerentur, quorum munus foret, quæ confirmanda essent, iudicare, & argumentationes ad rectæ rationis normam dirigere. Vt post disputationem de vnoquoque capite religionis staretur iudicio arbitrorum auditorumq; : quodque plures eorum iudicassent, id haberetur firmum ratumque. Denique ne Bonziji aut ipsi per se, aut per alios impediret, quominus, qui si vellent, Christiana sacra susciperent. Has conditiones non tam probarunt Bonziji, quàm, quia reijcere non poterant, acceperunt. Postero igitur die

Disputationis conditiones.

die